

Håndbok i bønnekallet

Noor 92 Publications og MiladForlag

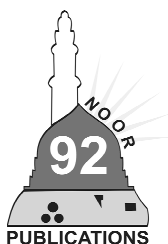

Noor 92 Publications
og
MiladForlag

Håndbok i bønnekallet

© Noor 92 Publications 2015

© MiladForlag 2015

Håndbok i bønnekallet

ISBN 978-82-998540-9-2

Omslagsdesign og illustrasjoner: MiladForlag

Det må ikke kopieres fra denne boken i strid med åndsverkloven eller avtaler om kopiering inngått med KOPINOR, interesseorgan for rettighetshavere til åndsverk. Kopiering i strid med lov eller avtale medfører erstatningsansvar og inndragning, og kan straffes med bøter eller fengselsstraff.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الصلوة والسلام على رسول الله

INNHold

Forord	7
الأذان – Bønnekallet (<i>al-Azān</i>)	9
Spørsmål 1: Hvilken skuddbønn bør man be når man går inn i moskeen, og når man kommer ut av den?	9
Spørsmål 2: Hva er bakgrunnen for <i>azān</i> ?	10
Spørsmål 3: Hva er overlegenheten til <i>azān</i> ?	11
Spørsmål 4: Hva er <i>azān</i> ?	12
Spørsmål 5: Hva er <i>azān</i> 's ord og deres antall?	12
Spørsmål 6: Hvilken måte bør <i>azān</i> bli kalt ut på?	14
Spørsmål 7: Hva er mislikt under <i>azān</i> ?	17
Spørsmål 8: Hva er <i>sonnah</i> og <i>mostahab</i> under <i>azān</i> ?	18
Spørsmål 9: Hva hvis bønnekalleren glemmer seg under <i>azān</i> eller <i>iqāmah</i> ?	18
Spørsmål 10: Hvilken grad har <i>azān</i> ?	19
Spørsmål 11: Hvilken grad har <i>iqāmah</i> ?	19
Spørsmål 12: Holder <i>azān</i> og <i>iqāmah</i> samme grad for kvinner?	19
Spørsmål 13: Hvem har tillatelse til å være bønnekaller?	20

Spørsmål 14: Kan en person kalle ut <i>azān</i> uten å ha utført <i>wodō</i> ’?	20
Spørsmål 15: Hvis en person kaller ut <i>azān</i> , men underveis blir hans <i>wodō</i> ’ brutt – hva gjør han?	20
Spørsmål 16: Bør den reisende la være å framsi <i>iqāmah</i> eller kalle ut <i>azān</i> ?	21
Spørsmål 17: Hvis en gruppe er på tur og skal be ute i naturen, og de velger å kun framsi <i>iqāmah</i> ?	21
Spørsmål 18: Hva med den som ber hjemme?	21
Spørsmål 19: Hvor lang tid bør det gå mellom <i>azān</i> og <i>iqāmah</i> ?	21
Spørsmål 20: Hva er det anbefalt å svare <i>azān</i> -ordene med?	22
Spørsmål 21: Hvilken skuddbønn skal man be etter å ha hørt <i>azān</i> ?	24
Spørsmål 22: Hvem er det som ikke skal svare <i>azān</i> ?	25
Spørsmål 23: Hva gjør bønnekalleren hvis han glemmer seg og snakker til noen andre eller hilser tilbake til noen under <i>azān</i> ?	26
Spørsmål 24: Hvis man er i en by hvor det er mange moskeer, og man hører flere <i>azān</i> nesten like etter hverandre, hvilken <i>azān</i> bør man svare?	26
Spørsmål 25: Hvilken grad holder <i>iqāmahs</i> svar?	26
Spørsmål 26: Kan man kysse neglene på tommelfingrene eller innsiden av pekefingrenes tupp og stryke dem over øynene under <i>azān</i> og <i>iqāmah</i> , når man hører navnet «Moḥammad»?	27
Spørsmål 27: Når bør man reise seg for å stille seg til tidebønnen under <i>iqāmah</i> ?	30

Spørsmål 28: Er det tillatt å framsi *azān* og *iqāmah* i ørene
til et nyfødt barn? 31

Litteraturliste 33

Forord

All lovprisning er for Gud alene, og måtte Hans velsignelser og fred være med vår elskede mester Moḥammad.

Formålet med dette heftet er å gi leserne en innsikt i bakgrunn for bønnekallet og måten det blir kalt ut på.

Bønnekallet kalles ut fem ganger daglig i alle muslimske land og noen ikke-muslimske også. Det er en invitasjon til den troende, slik at han skal komme til moskeen for å tilbe Gud den Ene.

Bønnekallet er blant de ordene i islam som tydeliggjør den troendes tro. Det legger vekt på hva troen består av. Den troende svarer bønnekallet med å gjenta de samme ordene, og slik bekrefter han sin tro. Men det sanne svaret er når han møter opp for å tilbe Herren.

Bønnekallet er et bånd i vår hverdag som knytter oss til Gud. Det påminner oss å legge fra oss det materielle og konsentrere oss om å søke etter det åndelige.

Det begynte med et kall i byen Medina, og i dag finnes det nesten ikke en eneste by i verden hvor ikke bønnekallet kalles, enten offentlig eller privat.

Bønnekallet er svært viktig å kunne for alle muslimer. Det er et håp at dette heftet vil øke lesernes kunnskap om bønnekallet.

Oslo, 24.4.2015

Abo Mahi

الأذان – Bønnekallet (*al-Azān*)

Spørsmål 1: Hvilken skuddbønn bør man be når man går inn i moskeen, og når man kommer ut av den?

Følgende skuddbønn skal bes når man går inn i moskeen:

بِسْمِ اللَّهِ، وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي
وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

(*Bismillāh, wæssælāmo ‘ælā rasōlillāh, Āllāhommæ-ghfir lī zonōbī wæftæh lī æbwæbæ rahmætik.*)

Følgende skuddbønn skal bes når man går ut av moskeen:

بِسْمِ اللَّهِ، وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي
ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ

(*Bismillāh, wæssælāmo ‘ælā rasōlillāh, Āllāhommæ-ghfir lī zonōbī wæftæh lī æbwæbæ fædlik.*)

Guds sendebud ﷺ pleide å si følgende da Hans Nåde ﷻ gikk inn i moskeen: «I Guds navn, og fred være med Guds sendebud. Å, Gud! Tilgi meg mine synder og åpne for meg Din nådes porter.» Når Hans Hellighet ﷻ gikk ut, sa Hans Hellighet ﷻ: «I Guds navn, og fred være med Guds sendebud. Å, Gud! Tilgi meg mine synder og åpne for meg Din velviljes porter.»¹

---

¹ Moḥammad ibn Yazīd al-Qazwīnī, *Sonan Ibn Mājāh: Bāb ad-do ‘ā’ ‘inda dokhōl al-masjid* (Beirut: Dār ar-risālah al-‘ilmiyyah, 2009), 1:253#771.

Spørsmål 2: Hva er bakgrunnen for *azān*?

‘Abdollāh ibn ‘Omar berettet: «Da muslimene kom til Medina, pleide de å samle seg og søke tiden for tidebønnen, men det var ikke noen som kalte dem inn til tidebønnen. En dag snakket de sammen om det. Noen av dem sa: 'Ta i bruk en klokke som de kristnes kirkeklokke.' Andre av dem sa: 'Bruk horn som jødernes horn.' ‘Omar sa: 'Hvorfor utnevner dere ikke en mann som kan kalle til tidebønnen?' Guds sendebud sa: 'Å, Bilāl! Reis deg og kall folk til tidebønnen!''»¹

‘Abdollāh ibn Zeyd berettet: «Guds sendebud tenkte at det skulle blåses i et horn, men ga ordre om å gjøre klar en klokke (lik kirkeklokken), og den ble gjort klar.» Men så ble det vist i drømmen til ‘Abdollāh ibn Zeyd . Han berettet: «Jeg så en mann kledd i to grønne plagg, som bar på en klokke. Jeg sa til ham: 'Å, du Guds tjener, selger du klokken?' Han svarte: 'Hva skal da du gjøre med den?' Jeg sa: 'Jeg skal kalle til tidebønnen med den.' Han sa: 'Skal ikke jeg heller vise deg noe bedre enn det?' Jeg spurte: 'Hva er så det?' Han sa: 'Si: «Gud er størst! Gud er størst! Gud er størst! Gud er størst! Jeg bevitner at ingen er tilbedelsesverdig unntatt Gud! Jeg bevitner at ingen er tilbedelsesverdig unntatt Gud! Jeg bevitner at Moḥammad er Guds sendebud! Jeg bevitner at Moḥammad er Guds sendebud! Kom til tidebønnen! Kom til tidebønnen! Kom for å høste framgangen! Kom for å høste framgangen! Gud er størst! Gud er størst! Ingen er tilbedelsesverdig unntatt Gud!''» ‘Abdollāh ibn Zeyd gikk ut fra sitt hjem og

---

¹ Moslim ibn al-Ḥajjāj an-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim: Bāb bad’ al-azān* (Beirut: Dār ihyā’ at-torāth al-‘arabī), 1:285#377.

møtte opp hos Guds sendebud ﷺ og fortalte Hans Nåde ﷺ om det han hadde sett. Han sa: «Kjære Guds sendebud, jeg så en mann kledd i to grønne plagg, som bar på en klokke», og fortalte resten av drømmen. Guds sendebud ﷺ sa: «Følgesvennen deres har sett en (god) drøm! Gå med Bilāl til moskeen og lær ham ordene. Bilāl skal kalle ut bønnekallet, for stemmen hans bærer lenger enn din.»

Han fortsatte: «Jeg gikk sammen med Bilāl til moskeen. Jeg lærte ordene til ham, mens han kalte dem ut.»

Han sa videre: «Da ‘Omar ibn al-Khattāb hørte stemmen, kom han og sa: 'Kjære Guds sendebud! Ved Gud, jeg så også den samme drømmen som han så.'»¹

Spørsmål 3: Hva er overlegenheten til *azān*?

Azān er en viktig del av islam. Dens ord stadfester en troendes tro. Den kaller en til å komme for å tilbe Gud alene.

Ṭalḥah ibn Yaḥyā ﷺ berettet etter sin farbror, som sa: «Jeg var hos Mo‘āwiyah ibn Abō Sofyān. En bønnekaller kom og inviterte ham til tidebønnen.

Mo‘āwiyah sa: 'Jeg hørte Guds sendebud ﷺ si: «Bønnekallernes nakke kommer til å være lengst blant alle mennesker på oppstandelsens dag.»»²

Lange nakker betegner:

- De vil få veldig stor belønning, for den som ser etter sin store belønning, løfter og hever

---

¹ Al-Qazwīnī, *Sunan Ibn Mājāh: Bāb bad' al-azān*, 1:232#706.

² An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim: Bāb faḍl al-azān wa harb ash-Sheyṭān 'inda samā'ihī*, 1:290#387.

sin nakke for å kunne få øye på den. Deres lange nakke betegner også deres store mengde av rettskafne handlinger.¹

- Disse lange nakkene vil skille dem ut på dommens dag.
- Deres blikk vil ikke være nedslått av skam, tvert imot vil de være stolte av sin rang med hodet hevet høyt.
- Bønnekalleren vil oppnå denne rangen, for han vil ha en del i enhver som kommer for å forrette tidebønnen.

Spørsmål 4: Hva er *azān*?

Den etymologiske betydningen av *azān* er «å opplyse noen, å gjøre noen klar over noe».

Ifølge den islamske terminologien betyr det: Å gjøre noen klar over at tiden for den pålagte tidebønnen er inne, ved å kalle ut noen bestemte ord.²

Spørsmål 5: Hva er *azāns* ord og deres antall?

Det er femten setninger, og de lyder som følger:

اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ،

(*Ællāho ækbær. Ællāho ækbær. Ællāho ækbær. Ællāho ækbær.*)

---

¹ Yahyā ibn Sharf an-Nawawī, *Al-Minhāj fi sharḥ ṣaḥīḥ Moslim ibn al-Ḥajjāj*, 2. utgave (Beirut: Dār ihyā' at-torāth al-‘arabī, 1972), 4:91.

² ‘Abd-or-Raḥmān ibn Moḥammad al-Jazīrī, *Al-Fiqh ‘ala-l-mazāhib al-arba‘ah*, 2. utgave (Beirut: Dār al-kotob al-‘ilmiyyah, 2003), 1:281.

Håndbok i bønnekallet

«Gud er størst! Gud er størst! Gud er størst! Gud er størst!

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،

(*Æsh-hædo ællæ ilæhæ illællāh. Æshhædo ællæ ilæhæ illællāh.*)

Jeg bevitner at ingen er tilbedelsesverdigg unntatt Gud!

Jeg bevitner at ingen er tilbedelsesverdigg unntatt Gud!

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ،

(*Æsh-hædo ænnæ Moḥæmmædæ-r-rasōlollāh. Æsh-hædo ænnæ Moḥæmmædæ-r-rasōlollāh.*)

Jeg bevitner at Moḥammad er Guds sendebud! Jeg

bevitner at Moḥammad er Guds sendebud!

حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ،

(*Hæyyæ 'ælæ-ṣ-ṣalāh. Hæyyæ 'ælæ-ṣ-ṣalāh.*)

Kom til tidebønnen! Kom til tidebønnen!

حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ،

(*Hæyyæ 'ælæ-l-fælāh. Hæyyæ 'ælæ-l-fælāh.*)

Kom for å høste framgangen! Kom for å høste

framgangen!

اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ،

(*Ællāho ækbær. Ællāho ækbær.*)

Gud er størst! Gud er størst!

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.

(*Læ ilæhæ illællāh.*)

Ingen er tilbedelsesverdigg unntatt Gud!»

Daggrytidebønnen og *iqāmah*¹ har et tillegg hver, som blir framsagt to ganger. Ved *iqāmah* blir det framsagt følgende etter «*Hæyyæ ‘ælə-l-fælæh. Hæyyæ ‘ælə-l-fælæh.*»:

قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ.

(*Qad qāmæti-ṣ-ṣalæh. Qad qāmæti-ṣ-ṣalæh.*)

«Tidebønnssamlingen står klar til tidebønnen!

Tidebønnssamlingen står klar til tidebønnen!»

Ved daggrytidebønnen blir det framsagt følgende etter «*Hæyyæ ‘ælə-l-fælæh. Hæyyæ ‘ælə-l-fælæh.*»:

الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِّنَ النَّوْمِ، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِّنَ النَّوْمِ.

(*Æṣ-ṣalæto khayro-m-minæ-n-næum. Æṣ-ṣalæto khayro-m-minæ-n-næum.*)

«Tidebønnen er bedre enn søvn! Tidebønnen er bedre enn søvn!»

Vi lærer at disse to tilleggene gjør at *iqāmah* og *azān* for daggrytidebønnen har sytten setninger.

Spørsmål 6: Hvilken måte bør *azān* bli kalt ut på?

Det bør bli gjort på følgende måte:²

- Man skal være vendt mot bønnenretningen³.

---

¹ إقامة – vil si når tidebønnssamlingen står klar, dette kalles også

takbīr (تكبير).

² Lajnah ‘olamā’ bi-ri’āṣah Niẓām-od-dīn al-Balkhī, *Al-Fatāwā al-hindiyyah*, 2. utgave (Beirut: Dār al-fikr, 1892), 1:55–56.

³ القبلة (*al-qiblah*).

Håndbok i bønnekallet

- Å putte sine pekefinger i ørene, men ikke under *iqāmah*.¹ Men om han ikke gjør det, er det ikke noe i veien med det, for det er kun for å få hevet stemmen. Hvis man bare setter hendene over ørene, er også det godt nok.

- I gamle dager måtte bønnekalleren² stå høyt oppe i et tårn og kalle ut *azān* kraftig, for at lyden skulle nå flest mulig. Men i våre dager bruker man mikrofon og høyttalere.
- *Azān* skal bli kalt ut med en melodios røst og et måteholdent tempo. Men ikke med en

---

¹ Det berettes etter Guds sendebuds ﷺ bønnekaller, Sa'd ﷺ: «Guds sendebud ﷺ befalte Bilāl å putte pekefingerne i ørene, og sa: 'Sannelig, det vil heve stemmen din.'» (Al-Qazwīnī, *Sonan Ibn Mājjāh: Bāb as-sonnah fil-azān*, 1:236#710.)

² مؤذن (*mo'azzin*).

Håndbok i bønnekallet

syngende stemme, slik at ordene blir trukket ut og meningen blir en annen. *Iqāmah* skal bli framsagt i et litt raskere tempo og armene skal henge rett ned på hver side, og man skal stå i den første raden bak der imamen står.

- Når man kaller ut «*Āllāho ækbær!*», kan man gjøre det på tre forskjellige måter. Enten stanse etter hver gang man sier «*Āllāho ækbær*», eller tre det inn i andre gangen man sier det. Slik som følgende to måter: «*Āllāho ækbæra-llāho ækbær*» eller «*Āllāho ækbæro-llāho ækbær*». Etter det stanser man litt og fortsetter den andre gangen på samme måte.

Denne måten gjelder også for tredje gangen da det skal kalles ut.¹

- Resten av setningene skal kalles ut hver for seg, slik at det blir en og en setning som kalles ut om gangen.
- Når bønnekalleren sier «*Hæyyæ ‘ælae-ṣ-salāh!*»», skal han vende ansiktet helt mot høyre side, begge gangene.
- Når bønnekalleren sier «*Hæyyæ ‘ælae-l-fælāh!*»», skal han vende ansiktet helt mot venstre side, begge gangene.

Spørsmål 7: Hva er mislikt under *azān*?

Følgende ting er mislikt under *azān*:²

- Å ikke være ren for urenhet (ikke utført *ghosl*³ hvis det er nødvendig).
- Å ikke være vendt mot bønnenretningen.
- Å kalle ut *azān* i all hast uten pauser og mellomrom.
- Å si noe lavt først og så gjenta det høyere, eller si noen av ordene lavere enn andre.
- Å ikke vende ansiktet helt mot høyre og venstre under «*Hæyyæ ‘ælae-ṣ-salāh!*» og «*Hæyyæ ‘ælae-l-fælāh!*»
- Å sitte og kalle ut *azān* uten gyldig grunn.

---

¹ Moḥammad Amīn ibn ‘Omar ibn ‘Ābidīn ad-Damishqī, *Radd al-moḥtār ‘alad-dorr al-mokhtār*, 2. utgave (Beirut: Dār al-fikr, 1992), 1:386.

² Lajnah ‘olamā’ bi-ri’āsah Niẓām-od-dīn al-Balkhī, *Al-Fatāwā al-hindiyyah*, 1:55–56.

³ Muslimsk rituell renselse ved bad.

Spørsmål 8: Hva er *sonnah* og *mostahab* under *azān*?

Følgende er *sonnah* under *azān*:¹

- Bønnekalleren bør være ren for urenhet (utført *wodō*’ eller *ghosl* hvis det er nødvendig).
- Bønnekalleren bør ha en fin og melodios stemme.
- Å være vendt mot bønnenretningen.
- Å vende ansiktet helt mot høyre side, begge gangene under «*Hæyyæ ‘ælæ-ş-şalāh!*»
- Å vende ansiktet helt mot venstre side, begge gangene under «*Hæyyæ ‘ælæ-l-fælāh!*»
- Å ikke vende brystet bort fra bønnenretningen, det vil si at kun ansiktet skal vendes til høyre og venstre under de to sistnevnte punktene.
- Å kalle «*Ellāho ækbær*» sammenhengende alle tre gangene, og kalle ut resten av setningene hver for seg.

Grunnen til at man ikke skal lese det resterende sammenhengende er at de som hører *azān*, skal kunne rekke å svare *azān* med de ordene som er anbefalt.

Spørsmål 9: Hva hvis bønnekalleren glemmer seg under *azān* eller *iqāmah*?

La oss si at han sa: «*Āsh-hædo ænnæ Moḥæmmædæ-r-rasōlollāh*» før «*Āsh-hædo ællæ ilāhæ illællāh*», da trenger han ikke å begynne hele *azān* på nytt. Han trenger kun å gjenta det ordet han glemte, og fortsette videre derfra.²

---

¹ Al-Jazīrī, *Al-Fiqh ‘ala-l-mazāhib al-arba‘ah*, 1:286–287.

² Lajnah ‘olamā’ bi-ri’āsah Niẓām-od-dīn al-Balkhī, *Al-Fatāwā al-hindiyyah*, 1:56.

Spørsmål 10: Hvilken grad har *azān*?

Azān blir ansett som *sonnah mo'akkadāh* (vektlagt/emfatisk *sonnah*) for tidebønn som er fastsatt basert på tidspunkter og skal forrettes av en samling. Det vil si kun de fem daglige tidebønnene og fredagstidebønnen.¹

Tidebønn som skal tas igjen sammen med en forsamling har noen unntak, selv om *azān* holder samme grad for de tidebønnene også: Hvis man skal ta igjen en tidebønn alene i sitt hjem, bør man ikke kalle ut *azān* høyt. Hvis man skal ta igjen en tidebønn i moskeen, bør ikke *azān* kalles ut, for det kan forvirre folk. Utenom dette kan man kalle ut *azān* høyt for å ta igjen tidebønn med en forsamling, slik som ute i naturen eller i et hjem.²

Spørsmål 11: Hvilken grad har *iqāmah*?

Iqāmah holder samme grad som *azān* før tidebønnen (*sonnah mo'akkadah*).³ Men den blir ansett som mer fortrinnslig enn *azān*.⁴

Spørsmål 12: Holder *azān* og *iqāmah* samme grad for kvinner?

Nei, kvinner behøver ikke å kalle ut *azān* eller framsi *iqāmah* før tidebønnen, om de ber alene eller samlet.⁵

---

¹ Lajnah 'olamā' bi-ri'āsah Niẓām-od-dīn al-Balkhī, *Al-Fatāwā al-hindiyyah*, 1:53.

² Al-Jazīrī, *Al-Fiqh 'ala-l-mazāhib al-arba'ah*, 1:288–289.

³ Lajnah 'olamā' bi-ri'āsah Niẓām-od-dīn al-Balkhī, *Al-Fatāwā al-hindiyyah*, 1:53.

⁴ Moḥammad ibn 'Alī al-Ḥaṣkafī, *Ad-dorr al-mokhtār sharḥ tanwīr al-abṣār wa jāmi' al-biḥār* (Beirut: Dār al-kotob al-'ilmiyyah, 2002), 1:56.

⁵ Lajnah 'olamā' bi-ri'āsah Niẓām-od-dīn al-Balkhī, *Al-Fatāwā al-hindiyyah*, 1:54.

Spørsmål 13: Hvem har tillatelse til å være bønnekaller?

Det er tillatt for enhver vis og kjønnsmoden muslim mann. Det er ikke tillatt for den som lider av sinnssykdom eller er beruset.¹

En gutt som ikke er kjønnsmoden, men er vis nok til å forstå hva han kaller ut og kaller til, kan kalle ut *azān*. Men det er bedre at en kjønnsmoden og vis person gjør det. Den gutt som ikke er kjønnsmoden og heller ikke vis, har ikke lov til å kalle ut *azān*. Hvis det blir gjort, må den kalles ut på nytt. Det samme gjelder en sinnssyk person og en som er beruset.²

Spørsmål 14: Kan en person kalle ut *azān* uten å ha utført *woḍō*³?

Han kan kalle ut *azān*, selv om det er foretrukket at han først utfører *woḍō*, men hvis en slik person framsier *iqāmah*, blir det ansett som mislikt.⁴

Spørsmål 15: Hvis en person kaller ut *azān*, men underveis blir hans *woḍō* brutt – hva gjør han?

Han bør fullføre *azān*, for det er tillatt for ham å kalle ut *azān* uten å ha utført *woḍō*. Men avbryter han *azān* og går for å utføre *woḍō*, må han begynne helt på nytt.⁵

---

¹ Al-Jazīrī, *Al-Fiqh ‘ala-l-mazāhib al-arba‘ah*, 1:285.

² Lajnah ‘olamā’ bi-ri’āsah Nizām-od-dīn al-Balkhī, *Al-Fatāwā al-hindiyyah*, 1:54.

³ وضوء – muslimsk rituell renselse.

⁴ Lajnah ‘olamā’ bi-ri’āsah Nizām-od-dīn al-Balkhī, *Al-Fatāwā al-hindiyyah*, 1:54.

⁵ Ibn ‘Ābidīn ad-Damishqī, *Radd al-moḥtār ‘alad-dorr al-mokhtār*, 1:393.

Spørsmål 16: Bør den reisende la være å framsi *iqāmah* eller kalle ut *azān*?

Å unnlate begge to rett etter hverandre blir ansett som mislikt. Hvis han kun lar være å kalle ut *azān*, vil det ikke bli ansett som mislikt, men å unnlate å framsi *iqāmah*, blir uansett ansett som mislikt.¹

Spørsmål 17: Hvis en gruppe er på tur og skal be ute i naturen, og de velger å kun framsi *iqāmah*?

Det er ingen synd i det, men å unnlate å framsi *iqāmah* er mislikt.

Spørsmål 18: Hva med den som ber hjemme?

Azān er ikke nødvendig for den som ber hjemme, ettersom området (byens) *azān* er tilstrekkelig for vedkommende.²

Spørsmål 19: Hvor lang tid bør det gå mellom *azān* og *iqāmah*?

Azān bør kalles ut når tiden for tidebønnen er inne, og *iqāmah* bør bli framsagt når tidebønnssamlingen står klar til tidebønnen.

Solnedgangstidebønnen er den eneste tidebønnen hvor man framsier *iqāmah* like etter *azān* med den tiden imellom som det tar å resitere tre korte vers fra Koranen. Det er mislikt å si det rett etter, slik at de nærmest blir slått sammen.³

---

¹ Lajnah ‘olamā’ bi-ri’āṣah Niẓām-od-dīn al-Balkhī, *Al-Fatāwā al-hindiyyah*, 1:54.

² Al-Jazīrī, *Al-Fiqh ‘ala-l-mazāhib al-arba‘ah*, 1:283.

³ Al-Ḥaṣkafī, *Ad-dorr al-mokhtār sharḥ tanwīr al-abṣār wa jāmi‘ al-bihār*, 1:56.

Spørsmål 20: Hva er det anbefalt å svare *azān*-ordene med?

Man skal si følgende:¹

- Når man hører bønnekalleren si: «*Ellāho ækbæro-llāho ækbær*», skal man gjenta det begge gangene.
- Når man hører bønnekalleren si: «*Esh-hædo ællæ ilæhæ illællāh*», skal man gjenta det begge gangene.
- Når man hører bønnekalleren si: «*Esh-hædo ænnæ Moḥæmmædæ-r-rasōlollah*», kan man enten gjenta de samme ordene begge gangene, eller kysse neglene på tommelfingrene og legge dem på øynene.

Det sistnevnte vil bli diskutert grundigere i et kommende spørsmål.

- Når man hører bønnekalleren si: «*Hæyyæ 'æla-ṣ-ṣalæh*», skal man si:

«*لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ*»² (*Læ hæulæ wæ læ qowwætæ illæ billæh*)»² begge gangene.

- Når man hører bønnekalleren si: «*Hæyyæ 'æla-l-fællæh*», skal man si:

«*لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ*» (*Læ hæulæ wæ læ qowwætæ illæ billæh*)» begge gangene.

- Når man hører bønnekalleren si: «*Ellāho ækbæro-llāho ækbær*», skal man gjenta det én gang.

---

¹ Al-Jazīrī, *Al-Fiqh 'ala-l-mazāhib al-arba'ah*, 1:287.

² «Ikke finnes det evne og heller ikke kraft unntatt gjennom Gud.»

Håndbok i bønnekallet

- Når man hører bønnekalleren si: «*Lā ilāhā illallāh*», skal man gjenta det én gang.
- Ved daggrytidebønnen skal man si følgende når man hører «*Ēṣ-ṣalāto khayro-m-minā-n-næum*»: «*صَدَقْتَ وَ بَرَزْتَ*» (*Ṣadæqtæ wæ bæartæ*)¹. Dette gjøres begge gangene.
- Under *iqāmah* sier man det samme som under *ažān*, og etter «*Qad qāmæti-ṣ-ṣalāh*», skal man si følgende:
«*أَقَامَهَا اللَّهُ وَأَدَامَهَا*» (*Āqāmæhæ-llāho wæ ædāmæhæ*)^{2,3}.

‘Omar ibn al-Khaṭṭāb berettet at Guds sendebud sa: «Når bønnekalleren sier: 'Gud er størst! Gud er størst!', bør en av dere si: 'Gud er størst! Gud er størst!' Etter det når han sier: 'Jeg bevitner at ingen er tilbedelsesverdig unntatt Gud!', si: 'Jeg bevitner at ingen er tilbedelsesverdig unntatt Gud!' Når han sier: 'Jeg bevitner at Moḥammad er Guds sendebud!', si: 'Jeg bevitner at Moḥammad er Guds sendebud!' Etter det, når han sier: 'Kom til tidebønnen!', si: 'Ikke finnes det evne og heller ikke kraft unntatt gjennom Gud!' Når han sier: 'Kom for å høste framgangen!', si: 'Ikke finnes det evne

---

¹ «Sant sier du, og du er from.»

² «Måtte Gud la den (tidebønnen) stå (bli forrettet regelmessig) og la den vare i all evighet.»

³ Soleyman ibn al-Ash‘ath as-Sijistānī, *Sonan Abī Dāwōd: Bāb mā yaqōl iżā sami‘a al-iqāmah* (Beirut: Al-maktabah al-‘aṣriyyah), 1:145#528.

og heller ikke kraft unntatt gjennom Gud!' Etter det, når han sier: 'Gud er størst! Gud er størst!', si: 'Gud er størst! Gud er størst!' Deretter, når han sier: 'Ingen er tilbedelsesverdig unntatt Gud!', si: 'Ingen er tilbedelsesverdig unntatt Gud!' fra hjertet, han (som gjør så), vil gå inn i paradiset.»¹

Det er verdt å vite at man skal svare *azān*-ordene etter at bønnekalleren er ferdig med hver setning. Man kan ikke si det før bønnekalleren, og heller ikke idet han er i ferd med å kalle ut en setning.² Derfor bør bønnekalleren ta hensyn til det og ikke være for snar i å kalle ut neste setning.

Spørsmål 21: Hvilken skuddbønn skal man be etter å ha hørt *azān*?

Etter *azān* skal både bønnekalleren og høreren be en skuddbønn.

‘Abdollāh ibn ‘Amr ibn ‘Āṣ berettet at han hørte profeten si: «Når dere hører bønnekalleren, si det samme som han sier. Etter det, send velsignelser over meg, i sannhet, den som sender én velsignelse over meg, over ham sender Gud ti ganger velsignelser. Etter det, be om forbønnsrangen for meg, som er en rang i paradiset. Kun én tjener blant Guds tjenere kommer til å få den, og jeg håper at jeg er den ene. Den som ber om forbønnsrangen for meg, vil det være meg pålagt å gå i forbønn for.»³

---

¹ An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim: Bāb al-qaul mithl qaul al-mo’azzin liman sami’aho ...*, 1:289#385.

² Ad-Damishqī, *Radd al-moḥtār ‘alad-dorr al-mokhtār*, 1:398.

³ An-Nīsābōrī, *Ṣaḥīḥ Moslim: Bāb al-qaul mithl qaul al-mo’azzin liman sami’aho ...*, 1:288#384.

Jābir ibn ‘Abdollāh رضي الله عنه berettet at Guds sendebud صلى الله عليه وسلم sa: «Den som ber følgende når han har hørt bønnekallet:

اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ آتِ
مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفُضَيْلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُودًا الَّذِي وَ
عَدَّتُهُ.

(*Ællāhommæ rabbæ hæzihi-d-dæ ‘wæti-t-tæmmæh wæs-salætil-qā’imæh æti Moḥæmmædæ-nil-wæsilæætæ wælfædīlæætæ wæb ‘æth-ho mæqāmæm-mæḥmōdæ-nil-læzī wæ ‘ættæh*).

'Å, Gud, Herren over denne fullkomne invitasjonen og den evige regelmessige forrettede tidebønnen, gi Moḥammad forbønnsrangen og gi Hans Høyhet overlegenhet, reis Hans Høyhet til den høyeste rangen, som Du har lovet Hans Høyhet', han vil oppnå min forbønn på oppstandelsens dag.»¹

Spørsmål 22: Hvem er det som ikke skal svare *azān*?

Det er følgende personer som ikke skal gjøre det:²

- Den menstruerende.
- Den kvinnen som nettopp har født.
- Den som sitter og hører på fredagsprekenen.
- Den som er i ferd med å utføre en bønn (overskytende/frivillig³ eller pålagt).

¹ Moḥammad ibn Ismā‘īl al-Bokhārī, *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī: Bāb ad-do ‘ā’ ‘inda an-nidā’* (Beirut: Dār ṭauq an-najāh, 2001), 1:126#614.

² Al-Jazīrī, *Al-Fiḡh ‘ala-l-mazāhib al-arba ‘ah*, 1:287–288.

³ نوافل/نفل (*nafl / fl. nawāfil*).

- Den som er i ferd med å ha seksuell omgang.
- Den som er på toalettet.
- Den læreren som holder på å undervise islam og den eleven som sitter i hans time. Men den som resiterer Koranen eller er opptatt med å gjøre *zikr*¹, skal svare når han hører *azān*.
- Den som spiser.²

Spørsmål 23: Hva gjør bønnekalleren hvis han glemmer seg og snakker til noen andre eller hilser tilbake til noen under *azān*?

Det er høyst usannsynlig at noe slikt skjer, men gjør han det, kan han bare fortsette *azān* der han avbrøt den. Egentlig har han ikke lov til å snakke eller hilse tilbake til noen under *azān*.³

Spørsmål 24: Hvis man er i en by hvor det er mange moskeer, og man hører flere *azān* nesten like etter hverandre, hvilken *azān* bør man svare?

Den første *azān* skal svares.⁴

Spørsmål 25: Hvilken grad holder *iqāmahs* svar?

Det er ansett som *mostaḥab* (likt, foretrukket).⁵

---

¹ ذكر – det å nevne Gud, lovsynge og prise Ham.

² Al-Ḥaṣkafī, *Ad-dorr al-mokhtār sharḥ tanwīr al-abṣār wa jāmi‘ al-bihār*, 1:57.

³ Al-Ḥaṣkafī, *Ad-dorr al-mokhtār sharḥ tanwīr al-abṣār wa jāmi‘ al-bihār*, 1:56.

⁴ Al-Ḥaṣkafī, *Ad-dorr al-mokhtār sharḥ tanwīr al-abṣār wa jāmi‘ al-bihār*, 1:57.

⁵ Al-Ḥaṣkafī, *Ad-dorr al-mokhtār sharḥ tanwīr al-abṣār wa jāmi‘ al-bihār*, 1:56.

Spørsmål 26: Kan man kysse neglene på tommelfingrene eller innsiden av pekefingerens tupp og stryke dem over øynene under *azān* og *iqāmah*, når man hører navnet «Moḥammad»?

De lærde anser denne handlingen som *mostaḥab*.

Vi ser på noen lærdes standpunkter:

Når man hører bønnekalleren si: «Jeg bevitner at Moḥammad er Guds sendebud!» bør man kysse innsiden av pekefingerens tupp og stryke dem over øynene og framsi:

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا،
وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا.

«(Æsh-hædo ænnæ Moḥæmmædænn ‘æbdohō wæ rasōlohō raḏīto billāhi rabbæn wæ bil-islāmi dīnæn wæ bi Moḥæmmædin ṣallællāho ‘æleyhi wæ sællæmæ næbiyyæ.)¹»

Ad-Deylamī har gjengitt en beretning hvor det blir berettet at sannhetsvitnet Abō Bakr kysset innsiden av sine pekefingers tupp og strøk dem over øynene sine da han hørte bønnekalleren si: «Jeg bevitner at Moḥammad er Guds sendebud!» Hans Nåde sa: «Den som gjør som min hjertevenn gjorde, for ham er min forbønn pålagt!» Beretningen er ikke blitt erklært autentisk.²

---

¹ «Jeg bevitner at Moḥammad er Hans tjener og sendebud. Jeg er tilfreds med at Gud er min Herre og islam er min levemåte og Mohammad – Guds velsignelser og fred være med ham – er min profet.»

² Moḥammad ibn ‘Abd-or-Raḥmān as-Sakhāwī, *Al-Maqāṣid al-ḥasanah* (Beirut: Dār al-kitāb al-‘arabī, 1985), 1:605#1021.

Al-Mollā ‘Alī al-Qārī kommenterte denne beretningen ved å si: «Hvis denne beretningens beretterkjede er bevist som å gå opp til sannhetsvitnet. Da er det tilstrekkelig å handle ifølge den. Basert på Hans Nådes ﷺ utsagn: 'Etter meg er det pålagt dere min praksis og de rettlejede kalifenes praksis.'»¹

Handlingen å kysse sine tomlers negler eller innsiden av pekefingerens tupp og stryke over øynene når det blir sagt: «Moḥammad er Guds sendebud!», er blitt erklært som en handling basert på en svak beretning. For det er ikke blitt bevist gjennom en beretning som er *marfō*². Men de *ḥadīth*-lærde er enige om at det er tillatt

---

¹ Ismā‘īl ibn Moḥammad al-‘Ajlōnī, *Kashf al-Khafā*’ (Beirut: Al-maktabah al-‘aṣriyyah, 2000), 2:243.

² مرفوع – en beretning hvis beretterkjede når profeten ﷺ.

Håndbok i bønnekallet

å handle ifølge en svak beretning med hensyn til å vekke forkjærlighet eller frykt.¹

Ibn ‘Ābidīn skrev: «Det er foretrukket at man sier: 'صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ' (*Ṣalləllāho ‘æleykə yə rasōləllāh*)² etter å ha hørt det første vitnesbyrdet. Etter å ha hørt det andre vitnesbyrdet bør man si:

'قَرَّتْ عَيْنِي بِكَ يَا رَسُولَ اللهِ' (*Qarrat ‘æynī bikə yə rasōləllāh*)³ og så kysse sine tomlers negler og legge dem på øynene sine, og si: 'اللَّهُمَّ مَتَّعْنِي بِالسَّمْعِ وَالْبَصَرِ'

¹ Ismā‘īl Haqqī ibn Moṣṭafā al-Istānbōlī, *Rōḥ al-bayān* (Beirut: Dār al-fikr), 2:410.

² «Guds velsignelser være med Dem, kjære Guds sendebud.»

³ «Mine øyne får svalende behag ved Dem, kjære Guds sendebud.»

(*Ællāhommæ mætti 'nī bis-sæm 'i wæl-bæsar*)¹. Sannelig, Hans Hellighet ﷺ vil bli hans anfører og føre ham med seg i paradiset.» Videre gjengis en beretning: «Den som kysser sine tomlers negler når han hører: 'Jeg bevitner at Moḥammad er Guds sendebud!' under *azān*, jeg skal være hans anfører og føre ham inn blant paradisetts rader.» Men ingen av disse beretningene har blitt autentisert som *marfō*.²

Det er en svak beretning, det er derfor de lærde inkluderer handlingen basert på den blant de overlegne handlingene, og ikke *sonnah*. Den er ikke en oppdiktet beretning, og kan dermed ikke likestilles med den kategorien. Det er konsensus blant de lærde om at det er tillatt å handle basert på en svak beretning så lenge den ikke er oppdiktet. En handling basert på en svak beretning kan bli vurdert som likt eller anbefalt. Den kan også bli ansett som mislikt hvis den fører til noe som er skadelig for ens tro. Begge kategoriene vil basere seg på at det blir gjort for å oppnå Guds behag. Men den kan ikke anses som pålagt eller forbudt med tanke på denne beretningen.

Spørsmål 27: Når bør man reise seg for å stille seg til tidebønnen under *iqāmah*?

Når det blir sagt «*Hæyyæ 'ælæ-l-fælæh*», bør både imamen og de som skal forrette tidebønnen under hans ledelse, reise seg.³

---

¹ «Å, Gud! Forsyn Du meg med hørsel og syn.»

² Ad-Damishqī, *Radd al-mohtār 'alad-dorr al-mokhtār*, 1:398.

³ Ad-Damishqī, *Radd al-mohtār 'alad-dorr al-mokhtār*, 1:479.

Spørsmål 28: Er det tillatt å framsi *azān* og *iqāmah* i ørene til et nyfødt barn?

Abō Rāfi‘ رضي الله عنه berettet: «Jeg så Guds sendebud ﷺ framsi samme *azān* som man kaller ut før tidebønnen, i øret til al-Hasan ibn ‘Alī.»¹

Det beviser at det er tillatt og en likt handling. Denne handlingen har vært en del av muslimenes levemåte helt siden de tidligere generasjonene.

Da det ble født et barn hos ‘Omar ibn ‘Abd-ol-‘Azīz رضي الله عنه, tok han det i et teppe og framsa *azān* i dets høyre øre og *iqāmah* i dets venstre, og ga det et navn.²

Ansiktet bør vendes mot høyre og venstre når man sier *azān* i barnets øre, slik som man gjør ellers under *azān* for tidebønnen.³

---

¹ As-Sijistānī, *Sonan Abī Dāwōd: Bāb fiṣ-ṣabī yōlado fa-yo ‘azzan ft ożonih*, 4:328#5105.

² ‘Abdollah ibn Aḥmad ibn Moḥammad ibn Qodāmah al-Maqdisī, *Al-Moghni* (Kairo: Maktabah al-Qāhirah, 1968), 9:464#7904.

³ Lajnah ‘olamā’ bi-ri’āṣah Niżām-od-dīn al-Balkhī, *Al-Fatāwā al-hindiyyah*, 1:56.

Litteraturliste

Ad-Damishqī, Moḥammad Amīn ibn ‘Omar ibn ‘Ābidīn. *Radd al-moḥtār ‘alad-dorr al-mokhtār*. 6 bd. 2. utgave. Beirut: Dār al-fikr, 1992.

Al-‘Ajlōnī, Ismā‘īl ibn Moḥammad. *Kashf al-Khafā’*. 2 bd. Beirut: Al-maktabah al-‘aṣriyyah, 2000.

Al-Bokhārī, Moḥammad ibn Ismā‘īl. *Ṣaḥīḥ al-Bokhārī*. 9 bd. Beirut: Dār ṭauq an-najāh, 2001.

Al-Ḥaṣkafī, Moḥammad ibn ‘Alī. *Ad-dorr al-mokhtār sharḥ tanwīr al-abṣār wa jāmi‘ al-biḥār*. Beirut: Dār al-kotob al-‘ilmiyyah, 2002.

Al-Istānbōlī, Ismā‘īl Ḥaqqī ibn Moṣṭafā. *Rōḥ al-bayān*. 10 bd. Beirut: Dār al-fikr.

Al-Jazīrī, ‘Abd-or-Raḥmān ibn Moḥammad. *Al-Fiḥḥ ‘ala-l-mazāhib al-arba‘ah*. 5 bd. 2. utgave. Beirut: Dār al-kotob al-‘ilmiyyah, 2003.

Al-Maqdisī, ‘Abdollaḥ ibn Aḥmad ibn Moḥammad ibn Qodāmāh. *Al-Moghni*. 10 bd. Kairo: Maktabah al-Qāhirah, 1968.

Al-Qazwīnī, Moḥammad ibn Yazīd. *Sonan Ibn Mājāh*. 2 bd. Beirut: Dār ar-risālah al-‘ilmiyyah, 2009.

Håndbok i bønnekallet

- An-Nawawī, Yaḥyā ibn Sharf. *Al-Minhāj fī sharḥ ṣaḥīḥ Moslim ibn al-Ḥajjāj*. 18 bd. 2. utgave. Beirut: Dār iḥyā' at-torāth al-'arabī, 1972.
- An-Nīsābōrī, Moslim ibn al-Ḥajjāj. *Ṣaḥīḥ Moslim*. 5 bd. Beirut: Dār iḥyā' at-torāth al-'arabī.
- As-Sakhāwī, Moḥammad ibn 'Abd-or-Raḥmān. *Al-Maqāṣid al-hasanah*. Beirut: Dār al-kitāb al-'arabī, 1985.
- As-Sijistānī, Soleymān ibn al-Ash'ath. *Sonan Abī Dāwōd*. 4 bd. Beirut: Al-maktabah al-'aṣriyyah.
- Lajnah 'olamā' bi-ri'āсах Nizām-od-dīn al-Balkhī. *Al-Fatāwā al-hindiyyah*. 6 bd. 2. utgave. Beirut: Dār al-fikr, 1892.

MiladForlag – islamsk litteratur på norsk

MiladForlag er et nyetablert norsk forlag som hovedsakelig utgir islamsk litteratur. Vi tilbyr bøker som er fordomsfrie, og som har en faktabasert tilnærming til islam. Vi tar sikte på å utgi både klassiske verk, temabøker og barne- og ungdomslitteratur.

MiladForlag har troen på troen. Vi ønsker å bidra til en positiv bevisstgjøring rundt folks religiøse overbevisning. Det innebærer å samarbeide med alle gode krefter. Hvis du har en idé, vil skrive for oss eller har andre innspill, så kontakt oss gjerne på post@miladforlag.no.

MiladForlag drives på frivillig basis. Hvor mye litteratur vi får gitt ut, er derfor avhengig av tilgjengelige midler. Om du ønsker å støtte oss, kan du gi ditt bidrag til **MiladForlag**, kontonr.: 0539.54.92103. Takk!

For mer islamsk litteratur, besøk vår hjemmeside:

www.miladforlag.no

978-82-998540-9-2

